

Bijlage 1 De Wet Maatschappelijke Ondersteuning

1. Het doel van de Wet maatschappelijke ondersteuning:

Het doel van de Wet maatschappelijk ondersteuning (WMO) is dat iedereen kan mee doen in de maatschappij. De wet regelt, stimuleert en biedt ondersteuning om het *alle* mensen mogelijk te maken zo veel mogelijk zelfstandig te wonen, te leven en deel te nemen aan de samenleving.

Om nader richting te geven aan het lokale beleid op het gebied van maatschappelijke ondersteuning worden de uitgangspunten van de Wet maatschappelijke ondersteuning (WMO) als centrale beleidsuitgangspunten genomen:

1. Niet het aanbod van voorzieningen, maar de vraag van de burgers staat centraal.
2. De zorgzame samenleving (civil society) moet versterkt worden;
3. Gemeenten, burgers andere overheden en instanties/uitvoeringsorganisaties zijn samen verantwoordelijk voor een breed netwerk aan maatschappelijke voorzieningen en (extra) ondersteuning van kwetsbare groepen in de samenleving;

Deze beleidsuitgangspunten worden hieronder nader uitgewerkt.

2. De 9 prestatievelden

De WMO kent 9 prestatievelden. In deze prestatievelden wordt geformuleerd op welke terreinen van de gemeente een aanbod wordt verwacht. Hieronder worden de prestatievelden beschreven, zoals de wetgever ze heeft vastgesteld.

1 Het bevorderen van sociale samenhang en leerbaarheid in dorpen, wijken en buurten.

Deelname aan de samenleving wordt bevorderd door veiligheid in de buurt, een goede inrichting en onderhoud van de publieke ruimte, inzet van stadswachten en door behoud van voorzieningen, zoals winkels of goede onderwijs-, welzijns- en sportvoorzieningen.

2 Op preventie gerichte ondersteuning van jongeren met problemen met het opgroeien en ondersteuning van ouders met problemen met opvoeden.

Welke voorzieningen moeten er zijn om te voorkomen dat het met jongeren de verkeerde kant op gaat? En als een jongere toch in de problemen komt met welke ondersteuning kan zo iemand weer snel op de goede weg terecht komen? En wat kan een gemeente doen om ouders die het moeilijk vinden om hun kinderen goed op te voeden een steuntje in de rug te geven? Bij preventief jeugdbeleid krijgt de gemeente te maken met de volgende functies: informatie en advies, signaleren van problemen, toegang bieden tot het hulpaanbod, licht pedagogische hulp en coördinatie van zorg.

3 Het geven van informatie, advies en cliëntondersteuning.

Hier krijgt gemeente de taak om informatie en advies te geven over het complete terrein van wonen, welzijn en zorg. Voorkomen moet worden dat mensen de weg niet kunnen vinden in alle voorzieningen. De informatievoorziening omvat niet alleen de gemeentelijke producten en diensten, maar ook die van marktpartijen en cliënten- en patiëntenorganisaties. Het lokale loket voor wonen, welzijn en zorg is daarvoor de meest voor de hand liggende oplossing. Welke plaats krijgen GGZ- en MEE- consultants daarin? Kan meer worden samengewerkt met sociaal raadslieden en ouderenadviseurs?

4 Het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers.

In de huidige situatie vindt deze ondersteuning op provinciaal en regionaal niveau plaats. Dat komt nu op het bordje van de gemeente. Gaat de gemeente dat volledig zelfstandig regelen of wordt er in intergemeentelijk verband aangesloten bij de huidige praktijk?

5 Het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijke verkeer en het bevorderen van het zelfstandig functioneren van mensen met een beperking of chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem.

Hier wordt de gemeente uitgedaagd om algemeen beleid te voeren waarbij rekening gehouden wordt met mensen met een beperking. De toegankelijkheid van voorzieningen staat hierbij centraal. Het gaat om bijvoorbeeld toegankelijkheid van openbare gebouwen, het gebruik van mobiliteitsvoorzieningen, aangepaste woningen en sociaal/recreatieve activiteiten voor speciale doelgroepen.

6 Het verlenen van voorzieningen aan mensen met een beperking of een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem ten behoeve van het behoud van hun zelfstandigheid functioneren of hun deelname aan het maatschappelijk verkeer.

Het gaat dan bijvoorbeeld om speciale woonvoorzieningen, rolstoelen, begeleiding bij zelfstandig wonen, regieondersteuning bij het dagelijks leven, dagbesteding, sociale alarmering, vervoersvoorzieningen en klussendiensten. Ook zaken als huishoudelijke zorg en maaltijdvoorzieningen dragen bij aan het langer zelfstandig kunnen wonen.

7 Het bieden van maatschappelijke opvang, waaronder vrouwenopvang en bestrijding van huiselijk geweld.

Op dit veld gaat het om bieden van (tijdelijk) onderdak voor dak- en thuislozen, maar ook om opvang van vrouwen die de thuissituatie hebben verlaten in verband met relationele problemen of geweld.

8 Het bevorderen van de openbare geestelijke gezondheidszorg (OGGZ)

Hier gaat het om het beleid tot uitdrukking komend in bijvoorbeeld het realiseren van een meldpunt Overlast en Zorg en de bijbehorende specialistische hulp.

9 Het bevorderen van het verslavingsbeleid

Dit betreft de preventie van verslavingsproblemen, de hulpverlening aan verslaafden en de bestrijding van overlast door verslaafden.